

Pia Kauma kok ym.

Kirjallinen kysymys liikuntapalveluiden arvonlisäverokantojen yhtenäistämistä

Eduskunnan puhemiehelle

Vuonna 2018 laaditun UKK-instituutin selvityksen mukaan liikkumattomuus maksaa Suomelle vähintään kolme miljardia euroa vuodessa. Suomalaisia tulisikin kannustaa liikkumaan monipuolisesti ja kokeilemaan eri lajeja.

Valtioneuvosto julkaisi vuonna 2018 liikuntapoliittisen selonteon, jossa laajasti vaihteleva arvonlisäverokäytäntö nähtiin yhtenä suurimmista ongelmista liikunta-alan yritystoiminnassa. Tällä hetkellä liikuntapalvelujen alennettua 10 prosentin verokantaa voidaan soveltaa vain palveluun, jolla annetaan mahdollisuus liikunnan harjoittamiseen. Tällä tarkoitetaan esimerkiksi kentän vuokraamista liikunnan harjoittamista varten. Useat liikuntapalveluiksi mielletyt harrastukset on kuitenkin katsottu opetustoiminnaksi, jolloin niitä koskee 24 prosentin arvonlisävero alemman 10 prosentin sijaan. Tämänhetkisen verottajan ohjeen mukaan liikuntapalvelun sisältö määrittää, katsotaanko myynti alennetun verokannan alaiseksi vai ei. Liikuntalajien lähempi tarkastelu kuitenkin osoittaa, että jako eri verokantoihin on vähintäänkin keinotekoinen.

Korkein hallinto-oikeus katsoi päätöksessään (KHO 2014:160), että kamppailulajeihin osallistuvilta veloitettaviin korvauksiin voidaan soveltaa alennettua verokantaa. Myös ohjattuun vatsatanssiin ja ohjattuun ratsastukseen voidaan soveltaa alennettua verokantaa. Sen sijaan "personal trainerin" tai muun vastaavan valmentajan tarjoama palvelu mielletään yleisesti sisällöltään opetuksiksi, ohjaukseksi tai valmennukseksi, johon sovelletaan yleistä korkeampaa verokantaa. Golfiin osalta verotuskäytäntö poikkeaa siten, että green card -kortin suorittamisesta perittävään maksuun sovelletaan yleistä verokantaa, mutta lyöntiharjoittelualueella tapahtuva lyöntiharjoittelu katsotaan liikunnaksi, joten tästä toiminnasta perittyihin maksuihin sovelletaan alennettua verokantaa. Ohjattujen tennistuntien verotusta tarkasteltaessa on todettu, että palvelu on yleisen verokannan alainen palvelu, koska ohjaajan on muun muassa katsottu perehdyttäneen aloittelijoita oikeaan tekniikkaan.

Tällä hetkellä liikuntapalveluiden arvonlisävero nousee sen mukaisesti, mitä ohjatumpaa liikunta on. Arvonlisävero ja sitä kautta hinnat nousevat siitä huolimatta, että räätälöidyllä liikunnalla voidaan saavuttaa kuluttajan kannalta paras mahdollinen hyöty. Mallista herää aito kysymys, miksi yrittäjää ja kuluttajaa halutaan rangaista parempien tulosten ja terveyden tavoittelemisesta.

Tarve liikuntapalveluiden arvonlisäverokantojen yhtenäistämiseksi on ilmeinen, ja siksi vuonna 2018 julkaistussa valtioneuvoston liikuntapoliittisessa selonteossa luvattiin selvittää yhden yhte-

Kirjallinen kysymys KK 511/2020 vp

näisen arvonlisäverokannan mahdollisuus liikuntapalveluissa. Selonteon tavoitteena oli malli, jossa nollaveroluokkaan kuuluvien terveys- ja hyvinvointipalveluiden lisäksi käytössä olisi vain yksi kaikki liikuntapalvelut kattava arvonlisäverokanta, jonka taso olisi liikunnan harjoittamiseen kannustava. Lainvalmistelu yhtenäisestä arvonlisäverokannasta on kuitenkin pysähtynyt.

Suomen arvonlisäverolainsäädännön reunaehdot määrittää EU-säännöstö. Liikuntapalveluille ei ole säännöstössä määritelty yhtä tiettyä kantaa. Keskeinen elementti liikuntapalveluiden arvonlisäverokannoissa on EU:n arvonlisäverodirektiivin liitteessä III mainittu urheilulaitosten käyttöoikeus (Use of Sporting Facilities). Liite III sisältää listan siitä, mihin artiklassa 98 mainittuja alennettuja arvonlisäverokantoja voidaan soveltaa.

Esimerkiksi Ruotsia EU-maana sitoo sama säännöstö arvonlisäverokannoista kuin Suomea. Ruotsissa urheilulaitosten käyttöoikeus on alennetun kannan piirissä, ja siitä peritään kuuden prosentin arvonlisäveroa, mutta tämän lisäksi urheiluun liittyvät palvelut, niiden liittyessä suoraan urheiluun, ovat niin ikään saman alennetun arvonlisäverokannan piirissä, joka on kuusi prosenttia. Mikäli palvelun tarjoajana on kunta, valtio tai yleishyödyllinen yhteisö, se ei ole lainkaan arvonlisäverovelvollinen.

Suomalaisten liikkumisen lisäämiseksi ja kansanterveyden edistämiseksi olisi perusteltua yhtenäistää arvonlisäverokannat siten, että ne kohtelevat tasa-arvoisesti eri liikuntamuotoja ja pitävät eri lajit hintojen osalta mahdollisimman monen ihmisen saatavilla.

Edellä olevan perusteella ja eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ään viitaten esitämme asianomaisen ministerin vastattavaksi seuraavan kysymyksen:

Aikooko hallitus edistää vuonna 2018 liikuntapoliittisessa selonteossa ehdotettua yhtenäisen arvonlisäverokannan muodostamista liikuntapalveluissa sekä

miten hallitus aikoo edistää tasa-arvoista arvonlisäverokohtelua eri liikuntamuotojen välillä?

Helsingissä 17.6.2020

Pia Kauma kok
Sinuhe Wallinheimo kok
Pauli Kiuru kok
Marko Kilpi kok
Saara-Sofia Sirén kok
Mari-Leena Talvitie kok
Sari Sarkomaa kok
Anne-Mari Virolainen kok
Timo Heinonen kok
Arto Satonen kok
Ruut Sjöblom kok